

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. februar 2022 — sag indledt af RS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Craiova — Rumænien)

(Sag C-430/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retsstat – retsvæsenets uafhængighed – artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – EU-rettens forrang – en national domstols manglende beføjelse til at efterprøve, om nationale retsfor skrifter, der af forfatningsdomstolen i den pågældende medlemsstat er blevet fundet forenelige forfatningen, er forenelige med EU-retten – disciplinær forfølgning)

(2022/C 165/24)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Craiova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RS

Konklusion

- 1) Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 4, stk. 2 og 3, TEU, med artikel 267 TEUF og med princippet om EU-rettens forrang, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning eller praksis, som indebærer, at en medlemsstats almindelige domstole ikke er beføjet til at efterprøve, om nationale retsfor skrifter, som denne medlemsstats forfatningsdomstol har fundet forenelige med en national forfatningsbestemmelse, der pålægger overholdelsen af princippet om EU-rettens forrang, er forenelige med EU-retten.
- 2) Artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, sammenholdt med artikel 2 TEU og artikel 4, stk. 2 og 3, TEU, med artikel 267 TEUF og med princippet om EU-rettens forrang, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning eller praksis, der gør det muligt at pålægge en national dommer disciplinært ansvar med den begrundelse, at denne har anvendt EU-retten, således som fortolket af Domstolen, og herved har set bort fra en praksis fra den pågældende medlemsstats forfatningsdomstol, som er uforenelig med princippet om EU-rettens forrang.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 3.11.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 22. februar 2022 — Fuldbyrkelse af europæiske arrestordrer udstedt mod X (C-562/21 PPU) og Y (C-563/21 PPU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Forenede sager C-562/21 PPU og C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 1, stk. 3 – procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne – betingelser for fuldbyrkelse – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 47, stk. 2 – grundlæggende ret til en retfærdig rettergang ved en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov – systemiske eller generelle mangler – prøvelse i to trin – kriterier for anvendelse – den fuldbyrkende judicielle myndigheds pligt til på konkret og præcis vis at undersøge, om der er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at den person, som er genstand for en europæisk arrestordre, i tilfælde af overgivelse løber en reel risiko for krænkelse af sin grundlæggende ret til en retfærdig rettergang ved en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov)

(2022/C 165/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: X (C-562/21 PPU) og Y (C-563/21 PPU)

Konklusion

Artikel 1, stk. 2 og 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at når den fuldbyrdende judicielle myndighed, der skal træffe afgørelse om overgivelse af en person, som er genstand for en europæisk arrestordre, råder over oplysninger, som viser, at der foreligger systemiske eller generelle mangler for så vidt angår uafhængigheden af den dømmende magt i den udstedende medlemsstat med hensyn bl.a. til proceduren for udnævnelse af denne magts medlemmer, kan denne myndighed kun nægte at overgive denne person:

- i forbindelse med en europæisk arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, såfremt den nævnte myndighed fastslår, at der under de særlige omstændigheder i sagen er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at den ved artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsatte grundlæggende ret for den pågældende person til en retfærdig rettergang ved en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er blevet krænket, henset bl.a. til de oplysninger, som personen har fremlagt, og som vedrører sammensætningen af det dommerkollegium, der har påkendt vedkommendes straffesag, eller enhver anden omstændighed med relevans for vurderingen af dette kollegiums uafhængighed og upartiskhed, og
- i forbindelse med en europæisk arrestordre udstedt med henblik på strafforfølgning, såfremt den nævnte myndighed fastslår, at der under de særlige omstændigheder i sagen er alvorlige og godtgjorte grunde til at antage, at den pågældende person i tilfælde af overgivelse løber en reel risiko for krænkelse af denne grundlæggende rettighed, henset bl.a. til de oplysninger, som personen har fremlagt, og som vedrører den pågældendes personlige situation, arten af den lovovertrædelse, for hvilken den pågældende retsforfølges, den faktiske sammenhæng, hvori denne europæiske arrestordre indgår, eller enhver anden omstændighed, der er relevant for vurderingen af, om det dommerkollegium, som sandsynligvis skal træffe afgørelse i proceduren vedrørende denne person, er uafhængigt og upartisk.

(¹) EUT C 2 af 3.1.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. januar 2022 — straffesag mod ZI og TQ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Parma — Italien)

(Sag C-437/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – hasardspil – koncessioner på indsamling af væddemål – forlængelse af allerede tildelte koncessioner – regulering af de dataoverførselscentre (CTD'er), der udøver denne aktivitet uden koncession eller polititilladelse – begrænset frist – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2022/C 165/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Parma

Tiltalte i straffesagen

ZI og TQ

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Parma (retten i Parma, Italien) ved afgørelse af 8. november 2019 afvises.

(¹) Dato for indgivelse: 17.9.2020.